

Ömsesidighet i mission

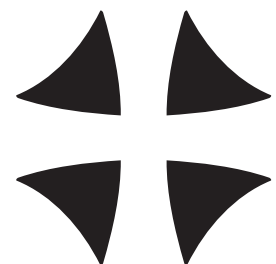

– ett idématerial utifrån församlingars erfarenhet av internationellt utbyte

Ömsesidighet i mission kan ha flera olika aspekter och förstås på olika sätt. Detta material har växt fram i en dialog med ett antal församlingar i Svenska Missionskyrkan om deras erfarenhet av utbyte med församlingar i Svenska Missionskyrkans systerkyrkor.

Det har handlat om ett antal längre utbyten där medlemmar från systerkyrkorna besökt en eller flera församlingar i Sverige. Dialogen har bestått dels av en enkät till de deltagande svenska församlingarna och dels genom en idédag i mars 2006.

Ambitionen är att detta material ska kunna komma andra till del och utgöra en resurs och "tankeutgångspunkt" i planeringen av egna erfarenheter av utbyten.

Svenska
Missionskyrkan

Innehåll

1. MISSION ÖVER ALLA GRÄNSER.....	3
2. VÅRA UTGÅNGSPUNKTER.....	4
3. VAD GÖR VI OCH HUR GÖR VI?.....	7
4. HUR VET VI OM VI HAR LYCKATS?	10
5. TILL SIST	12

1. Mission över alla gränser

I vår tradition och historia har mission ofta beskrivits som kyrkans uppdrag, ibland med bilden av en liksidig triangel. De grekiska orden martyria, diakonia och koinonia står för vittnesbörd, tjänst och gemenskap. Denna treenighet uttrycker tanken att mission kan leva i olika former samtidigt som de olika aspekterna är ouplösligt förenade med varandra.

Detta uppdrag har kommit att uppfattas som en av kyrkans aktiviteter, en aktivitet som sträcker sig bortom det egna landet. Mission har då blivit en rörelse i en riktning, från nord till syd, från missionskyrkor till missionsfält och senare till missionens kyrkor. Idag ser vi på världen på ett annat sätt. Hela världen är ett missionsfält och alla kyrkor och alla kristna har ett ansvar att leva i mission. Mission blir då inte kyrkans aktivitet utan Guds tilltal till sin värld. Därför hör gudstjänst, bön och lovsång till missionens innersta väsen.

Svenska Missionskyrkan har i över 100 år sökt leva i mission genom verksamhet i Sverige och i andra länder. Runt om i världen finns nu kyrkor som står i relation till Svenska Missionskyrkan. Några av dem har vuxit fram genom missionsverksamhet från Sverige. När dessa kyrkor fick sin självständighet tänkte man sig att relationen mor–dotter skulle förändras till en syskonrelation. På så sätt skulle vi leva i en relation med systerkyrkor runt om i världen. Andra systrar har också kommit in i familjen, kyrkor som inte grundlagts av missionsverksamhet från Sverige utan relationer som etablerats med redan befintliga kyrkor.

Att leva i en jämlik syskonrelation har dock visat sig svårt. Ojämlika förhållanden, inte minst ekonomiska, gör att relationen blir asymmetrisk, risken är uppenbar att initiativ och makt ligger hos den som har de ekonomiska resurserna. Det gamla mönstret av mor–dotter har trots alla deklARATIONER om nya tider kommit att fortleva och påverkar fortfarande vårt sätt att leva med varandra.

Ett annat sätt att uttrycka en relation är att använda Paulus bild av kroppen (1 Kor. 12:12–31). På samma sätt som en lokal församling är en kropp som byggs upp av olika (med)lemmar kan kyrkan i världen också beskrivas på detta sätt; *”Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den”*. Då blir det tydligt att olika delar av kyrkan kan ha olika resurser, olika gåvor och uppgifter men samtidigt ett gemensamt mål, att tillsammans vara Kristi kropp. Denna delaktighet gäller i alla skiften – om en del av kroppen lider, lider hela kroppen.

I denna gemenskap blir det viktigt att se till vilka behov och vilka resurser var och en har. Traditionellt har kyrkor i nord uppfattat sig som resursstarka och utan behov. I en ny tid där kyrkorna i syd växer, samtidigt som kyrkorna i nord minskar, blir det uppenbart att vi måste se på resurser och behov på ett nytt sätt. Istället för ”oberoende”, som var ledordet när de unga kyrkorna blev självständiga, använder vi begreppet ”ömsesidigt beroende” och vi kyrkor i nord måste också erkänna våra brister och vårt behov av stöd från kyrkor i andra länder.

Världen förändras också på så sätt att våra mönster för möten mellan kyrkor förändras. Under en tid reste många missionärer från Sverige till länder i syd. Med sig hade de resurser, de byggde och etablerade kyrka och verksamhet. Sannolikt hade denna

verksamhet också stor betydelse för utvecklingen av församlingarna i Sverige. Missionens framgång i syd blev en viktig inspirations- och glädjekälla som stärkte också de svenska församlingarnas liv.

Idag har detta utbyte av missionärer minskat, men i dess ställe växer nya former fram. Den globaliserade världen med nya kommunikationsformer och billigare resor gör det möjligt för församlingar och enskilda kristna att resa och utbyta kontakter med varandra.

Ett bra sätt att tänka på ömsesidighet i mission är att själv se sig som missionär och betrakta det område man lever i som ett missionsfält. Man behöver inte peka på ett land eller ett område. Man ska erkänna att ”det som jag är bra på finns det någon annan som inte kan, och det som jag är sämre på finns det någon annan som kan mycket bättre”.

”Ni är världens ljus”, sa Jesus till sina lärjungar, de som trodde på honom, och han fortsatte: ”när man tänder en lampa sätter man den inte under sädsmåttet utan på hållaren, så att den lyser för alla i huset.” (Matt. 5:14, 15). Det vill säga, en kristen är inte någon som stänger in sig, utan han eller hon ska leva sin tro med andra, möta andra och också ta emot andra.

2. Våra utgångspunkter

VAD VILL VI?

Det första man måste göra är att ställa frågan vad församlingen vill med ett utbyte. Det handlar inte om att hitta ett enkelt svar. Det kan finnas många olika motiv där kanske några röster är starkare och andra svagare. Under processens gång kan man upptäcka nya möjligheter att utforska än dem man ursprungligen trodde fanns. Det betyder att frågan om vad man vill måste ställas om och om igen. Det är inte heller säkert att det bara är ett motiv som är det enda möjliga.

En möjlighet i förberedandet är att beskriva sig i *huvudmål* och *delmål*. I princip ska delmålen vara kopplade till huvudmålet som steg på vägen till ett mål som man kanske aldrig når. Men man kan också tänka sig att man har *sidomål*. Det är sådant man får med ”på köpet”, som i sig själv kan vara värdefullt men som inte i första hand utgör den bärande grundtanken.

I enkäten till församlingar som genomfört ett utbyte finns en rad olika formuleringar om syftet med ett utbyte. Tyvärr har vi inte tillgång till den andra partners formuleringsar – vi vet inte ens om de finns uttryckta. De mål man angett i Sverige är:

- a) att verka för integration mellan människor och nationer,
- b) att arbeta mot segregation mellan människor och nationer,
- c) att lära känna varandra och få en större förståelse för livsvillkoren i respektive länder,
- d) att etablera och förstärka vänförsamlingsarbetet,
- e) att öka intresset och kunskapen om internationella frågor,
- f) att öka engagemang för mission och internationella kontakter,

- g) att dela erfarenheter och resurser,
- h) att främja debatt om utvecklingsfrågor (i Sverige och globalt),
- i) att ta del av hur församlingar arbetar och hur samhällena i stort fungerar, deras förutsättningar och behov,
- j) att lära av varandra,
- k) att utbyta erfarenheter med människor från en annan kultur och kyrka,
- l) att ge information om hur en svensk församling och dess SMU fungerar,
- m) att som syskon besöka varandra,
- n) att ge möjlighet för en pastor i en systerkyrka att lära sig svenska,
- o) att inspireras till fortsatt utbyte med och stöd till systerkyrkor.

VAD HAR VI FÖR BEHOV?

Man kan bygga ett utbyte på många olika grunder. Det kan handla om att vara intresserad av andra länder och kulturer eller om en känsla av att vilja hjälpa till, att dela med sig av sitt överflöd, kanske för att bli av med en del av sin frustration av att höra till de rika i en orättvis värld. Vi ser i materialet från församlingsenkäten att flera önskar nytt engagemang, att nya grupper (kanske ungdomar) i församlingen ska bli intresserade av internationella frågor och mission.

Men det kan också finnas andra slags behov. Vi tänker alltför snabbt att behoven finns någon annanstans och att vi ska hjälpa till och fylla dem. Vi behöver träna oss på att se och identifiera våra egna behov.

Hur ser det ut i församlingen och i det personliga livet? Vad är det för erfarenhet, andlig fördjupning och utmaning vi behöver få del av? Hur ser vår analys ut av vår egen situation som församling i ett lokalt svenskt samhälle idag? På vilket sätt kan våra internationella kontakter hjälpa den lokala svenska församlingen att fungera i ett mer mångkulturellt och mångreligiöst Sverige?

VILKA ÄR VI?

Församlingen är inte en absolut och enkelt definierad enhet. Det kan finnas många olika viljor och drömmar, grupper och undergrupper. Det kan också finnas en rad föreställningar av vad man tror borde styra en församlings vilja. Vilka är med och formulerar och vilka är det som bestämmer?

Ibland kan församlingen ha en lång och stolt historia som man söker leva upp till, ibland kan församlingen ha en historia som man vill bryta mot och söka nya spår. I sökandet efter den egna identiteten kan det vara bra att titta på sin egen församlings "missionshistoria". Vad har hänt tidigare, vilken slags karaktär kan man tillskriva församlingen och vilka internationella relationer har församlingen haft?

VILKET PERSPEKTIV SKA STYRA?

Utbyte av tankar, idéer och erfarenheter tar lång tid. Om detta dessutom ska ske med andra kontinenter, genom olika kanaler som fax eller e-post, ombud eller besök får man ha tålamod. Viktigt är också att komma ihåg att kommunikationen många gånger sker med ett språk som inte är modersmålet för den ena parten, vid flera tillfällen kanske inte ens för någon part.

I ett kort perspektiv kan utbytet vara spännande och inspirerande. Det obegripliga och exotiska blir fascinerande och lockande. Risken är dock att korta perspektiv sällan leder till mer varaktiga förändringar. Ett längre perspektiv kan synas mer svårarbetat. Kanske byter arbetsgruppen (eller missionskommittén eller vem som nu är drivande i utbytesprogrammet) medlemmar, kanske byter församlingen styrelseordförande eller pastor/diakon. Förmodligen är det ändå värt besväret att bygga på en strategi som inte är personbunden utan som kan bäras vidare av andra människor. Därför är ett längre perspektiv att föredra.

EN ÖMSESIDIG PROCESS

Trots att ömsesidighet just handlar om ömsesidighet ”glömmer” vi ibland att det finns en partner i relationen. Självfallet tas förmodligen initiativet av den ena partnern, men det är viktigt att, så snart som möjligt innan formuleringar om mål och former blivit allt för fasta, försäkra sig om att det handlar om en ömsesidig process. De frågeställningar som tecknats ovan gäller därför naturligtvis också vänförsamlingen, att formulera vilja, behov, att beskriva sig själv och sin miljö. I kommunikationen blir det nu viktigt att lyssna intensivt; Vad är det som uttrycks? Förstår vi varandra?

Man kan ha olika behov, det finner vi som självklart, därmed kan man också beskriva syfte och mål på olika sätt. Man kan ”byta äpplen mot mangos”, det är bättre än att låtsas att vi har samma bytesvaror.

I mötet med en vänförsamling i Afrika, Asien eller Latinamerika, som också känner vår gemensamma historia av ensidigt beroende och att den egentliga beslutsmakten under en lång tid legat i Sverige, är det viktigt att vara tålmodig så att de behov och de mål vi uttrycker ömsesidigt verkligen är våra egna och inte dem som vi tänker oss att den ”andre” förväntar sig att vi ska uttrycka.

ATT TÄNKA PÅ

Tänkt på att arbetet med ömsesidighet i mission är en oerhörd möjlighet för församlingens fördjupning och växt. Församlingen har en unik potential som kanske ingen annan organisation har på er ort att dela erfarenheter med människor på olika delar av vårt klot. Kom samtidigt ihåg att det tar tid, det krävs tålamod, ödmjukhet och att man är öppen för det oväntade.

3. Vad gör vi och hur gör vi?

Nedanstående punkter kan man använda som en slags lathund när man vill inleda en ömsesidig kontakt. Självklart behöver man inte följa dem till punkt och pricka och lika självklart behöver de kompletteras utifrån egna tankar och erfarenheter.

TA GOD TID PÅ ER

Utifrån de erfarenheter som församlingar redovisat i enkäten framkommer att de flesta i efterhand förstått att den egna förberedelsen för utbytet skulle ha varit mer omfattande och skulle fått ta längre tid. För att kunna genomföra ett bra utbyte krävs alltså en ganska lång förberedelsetid.

GÖR DET TILL HELA FÖRSAMLINGENS / SMU-FÖRENINGENS ARBETE

Det är viktigt att utbytet är väl förankrat i hela församlingen / SMU för att besöket / utbytet och de kontakter som knyts ska kunna leva vidare efter besöket.

Starta ett samtal omkring avsnittet *Mission över alla gränser* och de frågor som finns här ovan. Även om ni aldrig kommer till skott med ett utbyte kommer ni ändå att ha nytta av att ha arbetat med dem. Och inleder ni ett utbyte är arbetet med frågorna ovärderligt!

Gör en plan för hur utbytet ska förankras i församling och SMU. Inbjud till idésamtal och var öppen för alla synpunkter innan ni fastställer mål, delmål m.m.

I förberedelsen är det värdefullt om så många som möjligt i förväg kan få kunskap och kännedom om den situation, kultur, vardagsliv, kyrkostruktur som finns i det land som utbytet gäller. Ju bättre medvetenhet och kunskap om besökarnas bakgrund, desto enklare blir själva mottagandet. Arbeta i olika former med att samla kunskap om utbytesförsamlingens situation och liv. Inbjud till seminarier, kurser, fester m.m.

Låt förberedelsen ta tid, jakta inte igenom denna fas!

GÖR KLART VAD NI VILL

Det är nu ni använder er av frågorna i avsnittet *Våra utgångspunkter*. Nu kanske ni också avgör om det är ett kortare projekt ni vill arbeta med eller om det är en långsiktig relation ni vill inleda. Å andra sidan är det troligt att ett kortsiktigt projekt kan leda till en långvarig relation.

UTSE EN ANSVARSGRUPP

Utse en grupp med ett särskilt ansvar att leda arbetet. Styrelsen tillsätter gruppen, men intresserade kan få anmäla intresse. Gruppen är underställd styrelsen i beslut. Man bör få en budget och eget ansvar.

Till denna grupp kan det kopplas undergrupper med ansvar för ekonomi, boende, mottagande, resor, besök etc. Det visar sig också vara många praktiska detaljer som behöver förberedas i förväg och det är då en fördel att många finns engagerade för att ansvaret inte ska ligga endast på en eller ett fåtal personer.

SE ER OMKRING

Det är ofta en styrka att genomföra ett utbyte i samverkan med andra – att ”bra karl reder sig själv” är inte sant! Ta kontakt med omkringliggande missionsförsamlingar och SMU-föreningar, med distriktet, andra kyrkor eller organisationer på orten. Ta vara på erfarenheter från liknande arbete som andra haft.

SE ER DEL I ETT STÖRRE SAMMANHANG

Ta kontakt med distriktet och rikskansliet. För det första kan ni få värdefull hjälp. Där kan finnas personal med särskild kompetens och erfarenheter som kan hjälpa till. För det andra kan de förmedla kontakt till flera som står i begrepp att börja samma arbete. För det tredje kan man undvika dubbelarbete och att fler församlingar kanske kontaktar samma tänkta vänförsamling. För det fjärde kan Missionskyrkans centralt anställda hjälpa till med förankringen hos den systerkyrka det är fråga om. I många sammanhang är det viktigt att initiativ som tas lokalt går genom de centrala organen i respektive land.

ETABLERA KONTAKT

Här bör också nämnas vikten av att redan från början ta reda på vad den församling/ besökare som ni vill ha utbyte med har för tankar kring syfte och mål med utbytet från sitt perspektiv så att det kan bli ett gemensamt mål och inriktning av utbytet.

Kontakta utbytesförsamlingen och arbeta fram ett gemensamt syfte och mål med utbytet. Fråga försiktigt om det är hela församlingens arbete eller bara pastorns.

Gör redan från början upp en plan för hur kontakten ska genomföras, med brev, e-post, besök, bönekalender, regelbundna rapporter t.ex. i församlingsbladet osv.

BESTÄM VEM SOM GÖR VAD NÄR

När man formulerat mål och delmål behöver man sedan fundera igenom budget, aktiviteter, ansvarsfördelning m.m. I detta arbete kan följande frågor vara till hjälp:

- Vilka samverkanspartners finns? Kontakter med andra församlingar, Missionskyrkan, distrikt?
- Vilka bidrag är möjliga att söka?
- Hur ser tidsplan ut för förberedelse och förankring i församling?
- Hur ser tidsplan ut för själva besöket? Vad ingår i besöket (samlingar, träffar m.m.)? Tänk på att inte göra utbytet/ besöket för kort. Det tar tid för församlingen/ SMU och besökarna att hinna mötas och lära känna varandra.
- Hur ser det ut med praktiska frågor som resor, visum, uppehållstillstånd, boende, tolk?
- Finns det kontaktpersoner/ värdar? Utse en grupp som står särskilt nära besökarna under deras vistelse.
- Kan ni upplåta era hem för boende? Ta reda på så mycket som möjligt i förväg om personernas behov och intressen.
- Hur kan ni ge information till utbytesförsamlingen? Hur kan ni berätta om er församling/ SMU så att besökare får kunskap om er församling/ SMU och livet i Sverige?

- Hur ska mottagandet ske? Gudstjänst, fest eller på något annat sätt?
- Finns det arbetsbeskrivning/schema för besöket/utbytet? Förbered besökarna genom att i förväg skicka arbetsbeskrivningen/schemat för den tid de ska vara hos er.
- Har ni tänkt på att besökarna också behöver tid för vila och att acklimatiseras i den nya miljön?

I *Handbok för församlingens internationella arbete* finns mer tips och idéer att hämta!

DOKUMENTERA ALLT

Se till att ni dokumenterar hela projektet, från föreberedelse till uppföljning. Utse någon eller några som är ansvariga för att samla protokoll, klippa ut artiklar i lokalpressen, ta kort vid besök m.m. Planera och dela på ansvaret för hur ni samlar material, skriver rapporter, genomför intervjuer osv. Skaffa ett par pärmar att samla allt material i.

FÖRBERED EXTRA VID LÄNGRE TIDSPERIOD FÖR UTBYTE

Om ni planerar att ta emot en person en längre tid, t.ex. 1–3 år, krävs särskilda förberedelser som:

- tillstånd från myndigheter, t.ex. arbetstillstånd och uppehållstillstånd,
- arbete eller annan meningsfull sysselsättning för medföljande,
- skolgång och barnbidrag för ev. barn,
- lämplig bostad,
- vigselrätt för pastor.

Det är nödvändigt att gå via Missionskyrkans kansli för att göra utbytet så gott som möjligt.

UTVÄRDERA EFTERÅT

Ha med utvärderingen redan från början i tankarna. Låt den så långt som möjligt vara gemensam. Här nedan, under rubriken *Hur vet vi om vi har lyckats?*, finns några bra frågor man kan ha med inför en utvärdering.

TÄNK IGENOM HUR NI SKA FÖLJA UPP UTBYTET

Det är också bra att gemensamt fundera på uppföljningen av utbytet redan i förväg. Gör en plan för hur uppföljningen ska se ut och samverka med utbytesförsamlingen om hur ni kan fortsätta era kontakter. Ta er tid för samtal med besökarna, eller när ni gör besök, om hur ni vill fortsätta.

4. Hur vet vi om vi har lyckats?

Hur vet vi egentligen om vi har lyckats i vårt utbyte? Vad innebär ett lyckat utbyte? Vem bestämmer om vi lyckats? Och vilka är ”vi”?

Så småningom kommer man till en punkt där man behöver se bakåt för att utvärdera det man gjort. Det gör man inte för att sätta betyg på sig själv eller andra, utan för att se vad man kan lära sig för framtiden. Se därför utvärderingen som en möjlighet, inte som ett måste.

Fundera på hur ni vill göra utvärderingen. Ett bra förslag är att fundera på:

- *metoder* – ska ni ha enkäter eller göra intervjuer?
- *omfattning* – hur många ska vara inblandade? SMU:are, styrelsen, människor i samhället, anställda, de som ansvarat för ömsesidigheten m.fl?
- *tidsplan* – när ska den vara klar?

Vill ni ha hjälp med utformning av utvärderingen kan ni fråga Missionskyrkans eller SMU:s kansli.

Fundera på vem som ska göra utvärderingen. Är det ni själva eller ska ni ta hjälp av ”ögon utifrån”?

Det är ju självklart att ni så långt som det är möjligt gör en gemensam utvärdering. Annars bör er vänförsamling göra en egen utvärdering.

När ni sätter er för att göra utvärderingen kan ni ha nytta av följande frågor (Se dem inte som en mall ni måste följa, utan som frågor en nyfiken vän ställer):

VAD VAR DET NI VILLE?

Vad var det ni bestämde er för när ni satte igång? Troligen skrev ni ner några punkter för er egen och andras skull. Vad står det där? Gå tillbaks i tiden och läs de mål ni satte upp innan ni började.

Kanske delade ni upp de stora visionerna i några mindre mål. Vilka var de? Har det tillkommit eller försvunnit mål under resans gång? Var det i så fall på grund av medvetna beslut av er eller andra eller blev det bara så?

VAD HAR NI GJORT?

Gör en lista över vad ni gjort. Det skulle förvåna om ni inte själva blir överraskade över allt som hänt under den tid ni utvärderar.

Vad har hänt inom olika områden eller på olika platser? Kanske går det att sätta olika rubriker över det ni gjort, t.ex. *I vår församling och SMU, Hos vår partner, I samhället.*

Går det att värdera vad som varit viktigast av det som ni gjort? Kanske kan man fundera på vem det i så fall varit viktigt för.

BLEV DET SOM NI VILLE?

När ni nu ser på vad ni gjort, har ni nått dit ni ville? Hur är det med de mindre målen, kan ni säga att ni nått alla, de flesta eller bara några?

Blev det ömsesidigt, ett verkligt utbyte mellan er och er partner?

HUR BLEV DET SÅ HÄR?

Nu gäller det att försöka se vad ni själva och andra gjort för att det blev som det blev.

Hur mycket tid lade ni ner? Använde ni den tiden på ett bra sätt? Tog olika delar längre eller kortare tid än ni hade förväntat er?

Hur mycket pengar använde ni? Hade ni tillräckligt med pengar? Använde ni pengarna på ett bra sätt? Blev det billigare eller dyrare än ni hade tänkt er?

Vem eller vilka var det som gjorde jobbet? Har den ansvarsfördelning ni gjorde fungerat?

Vad gjorde er partner för att målen skulle kunna nås?

Hur har samarbetet med andra, t.ex. Missionskyrkans kansli, Missionskyrkans distrikt och olika myndigheter, fungerat?

Vad utanför er kontroll har påverkat resultatet, negativt eller positivt?

Vad har varit lätt och vad har varit svårt?

Vad har ni blivit glatt överraskade av och vad har ni blivit besvikna över?

Vad är ni nöjda med och vad är ni inte nöjda med?

HUR HAR NI PÅVERKATS?

Hur har det påverkat er i församlingen och SMU? Har ni fått en bättre relation till enskilda/ en församling/ en kyrka i ett annat land? Har utbytet berikat er, t.ex. i gudstjänstfirande, ungdomsarbete, socialt arbete, ledarutveckling, vittnesbörd, påverkansarbete och bibelstudier? Ser ni på er själva på ett annat sätt jämfört med innan ni började utbytet?

Hur har ni påverkats i er syn på er partner? Hur tror ni att er partner har påverkats genom samarbetet med er? Hur har det påverkat människor på er ort?

VAD KAN MAN LÄRA SIG?

Vad har ni lärt er av det samarbete ni varit en del av? Vad kan andra (individer, församlingar, Missionskyrkans kansli, vänförsamlingar m.fl.) lära sig av er?

Om ni skulle göra om arbetet, hur skulle ni göra då?

HUR SKA DET BLI BESTÅENDE?

Vad kan ni göra för att era erfarenheter ska bli av bestående värde? Vad kan er partner göra? Vad kan Missionskyrkans kansli, distrikt och andra göra?

5. Till sist

Har ni synpunkter på materialet, eller vill komma i kontakt med någon av oss i idégruppen, kan vi nås via Svenska Missionskyrkans kansli i Stockholm.

Vi vill önska er lycka till och Guds rika välsignelse i ert internationella utbyte. Vi hoppas att det ska bli så berikande som det bara är möjligt. Vår bön är att ”ni tillsammans med alla de heliga förmår fatta bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek som är väldigare än all kunskap, tills hela Guds fullhet uppfyller er. Han som verkar i oss med sin kraft och förmår göra långt mer än vi kan begära eller tänka, hans är härligheten genom kyrkan och genom Kristus Jesus.” (Ef. 3:18–21)

Idégruppen Ömsesidighet i mission
Stockholm, hösten 2007

Svenska Missionskyrkan

Box 6302

113 81 Stockholm

Telefon: 08-674 07 00

E-post: info@missionskyrkan.se

Hemsida: www.missionskyrkan.se